

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Defensio || Philippi Melan||chthonis Contra || Iohannem
Ekivm || Theologiae || Professo||rem**

Melanchthon, Philipp

[Wittenberg], 1519

VD16 M 2926

2

urn:nbn:de:hbz:466:1-32534

fic est amicis quibusdam visum, purgabo paucis
falsi crimen quod dissimulare, vt putant, nō ē satis
pium. Interim ita tēperabo argumentum, ne quid
vspiam petulanter, aut immodeste in Ekiū dictū
videri possit. Omnino. n. plurius est Christus mihi
quam hęc tam friuola calumnia.

1 Præter officium causatur Ekius factum q̃
publicarum capita quædam disputationis q̃ inter
partes conuenerit ne euolgetur disputatio priusq̃
de summa iudices decreuerint. Primū q̃ inter ptes
cōuenit vides ad me nō p̃tinere. Neq̃. n. quidquā
mihi cū Ekio rerū vnq̃ fuit, & Lipsicę pugne oci
osus spectator in reliquo volgo sedi. Deinde de
euolganda disputatione cautū est, at ego obiter &
pauculas tm̃ sentētiās decerpſi e quib. magis argu
menta disputationis cognoscerentur, quā vel esti
maretur euentus, vel iudicaretur causa. Obsecro
de victoria pronūcio, quom dico nō actū esse in
ter Ekiū & Caroloſtadiū de humana iustitia, seu
de merito cōgrui. Sed an voluntas bonū opus tm̃
recipiat. Quid cōtrovertatur indico, nō pronuncio
vter vicerit. Iam q̃ ait iudicis officio me defunctū,
satis me liberat epistola, in qua hęc insunt, quorsū
inclinarent res mihi sane nō est in p̃cliui iudicare.

2 Voluisse Ekiū ne dictaretur testes sunt gra
uiss. & integerrimī viri qui corā designatis cā cām
partim ipsi egerūt, partim studio factionū presen
tes agi viderūt. Iā vt dem apud designatos non id

A iij

actū esse palam est displicuisse cōsiliū excipiēdi
porro quid oportuit detrectare vniuersi orbis iu-
diciū, idq; in paucos nescio quos, reijcere, si fidei
causam vt vocat obscurari noluit.

3 Susceperat Carolo stadium defendēdā cōclu-
sionē suā xi. Liberū arbitriū ante gratiā nō valere
nisi ad peccandū, hanc oppugnabat Ekius quam
vides de humanis viribus ppositam, atq; adeo de
iusticia hūana, seu merito cōgruū, neq; iā disputo,
accedat peculiare auxiliū, nec ne variant. n. & ipsi
questionū magistri. Certe magno cōsensu scholę
id peculiare auxiliū gratiā Iesu Christi esse nō p-
mittūt. Atq; id erat qđ auidi auditores expectabā-
mus, Q. lectorem ad suam conclusionem relegat,
nemo tam stupidus est qui putet Carolo stadium
Ekianam conclusionē defendendam suscepisse.
Ab illo instituto, in angustias quasdā, an recipiat
volūtas tm̄, causā sensim tracta est, cū in Carolo
stadij conclusionib; vnica ē quę obiter caussatur
totū opus bonū a deo esse atq; eam ipsam Ekius
laigitus est, mō nō sit opus diuinitus totaliter. Ego
vero certū habeo Carolo stadio nūq; in mentē ve-
nisse causā in has symplegadas cogere. Credo
permouit eū vt diceret, atq; id recte, totū opus bo-
nū a deo esse, ppter Ekij pphanam scholam, quę
gratię & naturę opera nō distinguit, nisi respectu
rationis, vt vocant, planeq; eadē specie censet actū